

pti, duriter habiti, periculum aliquoties vitae adierunt, quam satis diu siue inter feras in syluis, siue in exilio Basileae, famem quoque, frigora, tempestates tolerarunt. Vnde postquam sacris vndis admotus et in baptismale foedus receptus esset noster, carissima mater, adhuc puerpera, non sine ingenti vitae discrimine cum eodem, adiunctis duabus sororibus se natu maioribus, Basileam concessit, patre interea foris de qualicunque victu ipsis prospiciente. Hic per nouennium fere substitit et fidis praeceptoribus, cognatis suis, concreditus, prima ante omnia christianismi fundamenta ab iisdem cum aliqua graecae et romanae linguae notitia hausit. Quod mirificum parentum in se studium operamque in tanta rerum et temporum calamitate, profusus innumeris lacrymis gratissimo semper animo depraedicauit, qui et postea nil quidquam intermiserunt, quod vel ad ornandum, vel perpoliendum pueri ingenium quomodocunque facere videbatur. Quum enim anno clo lcc XLV. optata patriae pax paulatim redire coepisset, optimus parens ex exilio nostrum Salzbergam primo reduxit, sed sequenti mox anno curae et disciplinae viri non minus eruditione, quam pietate et vitae exemplo clarissimi, M. MARTINI DREVTELII, Argentinensis, Pastoris Brizingensis, commisit, qui eundem ad latinas pariter, graecasque, imo et ebraicas litteras, quarum amantissimus erat et peritissimus praeceptor, omni fide atque industria manu duxit. Tum vero, cum caput erigere Schola Roetelana inciperet, consilium iniit parens cum venerando DREVTELIO, fama cum primis Rectoris ad Scholasticos labores veluti nati factique, Io.

SPIE-